

СПІЛЬНИЙ ВИСНОВОК

творчого керівника, заслуженого діяча мистецтв, професора
кафедри оперної підготовки та музичної режисури
Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського
ІЛЬЧЕНКА ПЕТРА ІВАНОВИЧА

та наукового консультанта, доктора мистецтвознавства, професора,
професора кафедри оперної підготовки та музичної режисури
Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського
ВЕСЕЛОВСЬКОЇ ГАННИ ІВАНІВНИ

щодо творчого проекту «Перепрочитання моноопер Віталія
Губаренка», здійсненого творчою аспіранткою, яка навчається за
спеціальністю 026 «сценічне мистецтво», спеціалізацією «музична
режисура»

РИЖОВОЮ МАРИНОЮ МИХАЙЛІВНОЮ

Творчий проєкт «Перепрочитання моноопер Віталія Губаренка», що
був представлений творчою аспіранткою Рижовою М. М. 20 червня 2025
року на сцені Національної філармонії України став помітною мистецькою
подією в житті столиці України. Здійснюючи його режисерка взяла на себе
сміливість і відповідальність звернутися до двох творів видатного
українського композитора Віталія Губаренка – «Листи кохання» та
«Самотність». Обидві моноопери «Листи кохання» (за новелою Анрі
Барбюса) та «Самотність» (на основі листів Проспера Меріме) вже мали
вдалі музичні-театральні втілення й отримали визнання глядача. Попри це,
Марина Рижова вирішила запропонувати власне режисерське рішення, в
якому художніми постановочними засобами вирішила об'єднати два твори,
написані композитором з дистанцією у часі в двадцять років.

Успішному здійсненню проекту передувала серйозна аналітична
робота з музичним та літературним матеріалом, також в пригоді став
чималий практичний досвід Марини Рижової, здобутий нею під час
постановок інших опер: «КАВКА» та «Є Назавжди» композиторки Вікторії
Шинкаренко. Уже в цих роботах, здійснених силами незалежної формації
ART RAZOM, режисерка проявила себе як уміла менеджера, здібна

організатока і непересічна творча особистість. Виявлені нею ще під час навчання на бакалавраті та в магістратурі особисті творчі й організаторські якості, дали можливість режисерці підійти до сценічної реалізації складного музичного матеріалу цілком професійно підготовленою, з чітким уявленням про свій майбутній мистецький проєкт.

Згадані, а також інші попередні режисерські роботи М. Рижової оприявили її бажання працювати саме з сучасною оперою і, що важливо, з українською. При цьому її зацікавленість сучасною музикою не є позірною: вона вважає, що саме сучасна музика ближче молодому поколінню, ніж «настояна» класика, а тому бачить у популяризації академічної сучасної музики шлях до залучення нової аудиторії, виховання у неї смаку до якісного вітчизняного музичного продукту.

Перепрочитання М. Рижовою моноопер «Листи кохання» і «Самотність» має виразну художню концепцію – режисерка вирішила за рахунок перформативних фрагментів, відеопроєкцій, додаткових ігрових сцен об'єднати обидва твори, присвячені щемким історіям кохання. Згідно задуму, який був узгоджений із диригенткою Наталією Стець, режисерка розмістила солістів-виконавців та окремих перформерів в різних філармонійних просторах: на сцені, на балконі над сценою, в глядацькій залі. Таке рішення дало можливість слухачам не лише насолоджуватися музикою, а ніби зануритись в історію любові, опинитися в середині драматичної історії кохання.

Важливо зазначити, що працюючи з музичним матеріалом, режисерка виявила себе не лише як фахова музикантка, креативна постановниця, уміла організаторка, а й делікатна людина. В процесі роботи над обома монооперами вона багато радилася із вдовою композитора, музикознавицею Мариною Романівною Черкашиною-Губаренко, зверталася за порадами до тих, хто був причетний до перших постановок обох творів.

Творчий проект Рижовою М. М. був здійснений за оригінальним задумом, цілком самостійно, із урахування всіх особливостей сценічного простору Національної філармонії. Режисерка професійно й системно працювала із солістами, диригенткою, оркестром. Вона також залучила до участі окремих перформерів, а також використала як художній засіб новітні технології – відеопроєкцію.

У зв'язку з вищезазначеним, вважаємо, що творчий проект Марини Рижовою «Перепрочитання моноопер Віталія Губаренка» є художньо цілісною фаховою мистецькою роботою, важливою для вітчизняного культурного розвитку, і він заслуговує на найвищу оцінку.

Творчий керівник,
заслужений діяч мистецтв,
професор

П.І. Ільченко

Науковий консультант,
доктор мистецтвознавства, професор

Г.І. Веселовська

П.І. Ільченко
Г.І. Веселовська
Завідую: начальник загального відділу
Національної музичної академії
України імені П.І.Чайковського